

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010856
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213010856.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti obžalovanému F. T. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 09.06.2014, sp.zn. 1T/220/2013 na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného F. T. spod obžaloby okresného prokurátora pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 21. apríla 2009 vo Veľkom Mederi, okres Dunajská Streda, ako agentúrny riaditeľ pobočky Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. v A. I., v procese vybavenia a uzatvorenia úverovej zmluvy č. 26412438/7930 predmetom ktorej bol poskytnutie úveru vo výške 46,472 eur zo strany spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Bratislava na financovanie kúpy nehnuteľností v katastrálnom území C. K., na základe listu vlastníctva č. XXX, a to parcela č. 3375 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 449 m², parcela č. 3376 záhrady vo výmere 612 m², rodinný dom so súpisným číslom XX na parcele č. 3375 kupujúcimi R. Q. s manželkou C. Q., rod. D. od predávajúcich K. J., J. Q., C. J. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.03.2009, ako spoludlžník od kupujúcich pod zámenkou záruky pre prípad nesplácania úveru vylákal sumu 6.638 Eur, ktorá suma bola poukázaná formou bankového prevodu na bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorej majiteľom je spoločnosť Real Events, s.r.o., a to bez akéhokoľvek právneho titulu a dohody, v období od 25.07.2008 do 15.03.2010, obchodným menom T&S - Real, s.r.o., Komárno, ktorej spolumajiteľom a konateľom je F. T., túto sumu napriek oznámenia poskytovateľa úveru zo dňa 10.10.2012 v tom zmysle, že úver je pravidelne mesačne splácaný a nevykazuje nedoplatky nevrátil, ani sa nepodieľal ako spoludlžník na splácaní mesačných splátok v období, kedy tieto z dôvodu straty zamestnania R. Q., neboli realizované, čím R. a C. Q. spôsobil škodu vo výške 6.638 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že rozhodnutie súdu I. stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nepovažuje za zákonné nakoľko má za to, že súd I. stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Poukázal na to, že poškodený tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom jednoznačne usvedčovali obžalovaného zo spáchania žalovaného činu. Má za to, že z vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom vyplýva, že obžalovaný vystupoval pred poškodenými v rámci zabezpečenia úveru na bývanie a kúpy nehnuteľnosti ako dôveryhodný človek, pod falošnou zámenkou zníženia kúpnej ceny a následnej zábezpeky vylákal od poškodených ako kupujúcich peniaze vo výške 200 000,- Sk.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolaniu okresného prokurátora v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a tak zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť oslobodzujúceho výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú pričom správne postupoval, keď na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil skutkov tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku síce stručne ale jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

I podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania jednoznačným spôsobom vinu obžalovaného nepreukazujú. V tejto súvislosti je potrebné uznať obhajobné tvrdenia obžalovaného v tom smere, že nebola preukázaná subjektívna stránka uvedeného trestného činu pretože tak ako vyplýva i z výpovedí samotných poškodených manželov Q., títo sami vo svojich výpovediach potvrdili, že vedeli, že sa obžalovanému čiastka poskytuje titulom zábezpeky. Taktiež z listinných dôkazov zadovážených v spise vyplýva, že mala byť zábezpeka poskytnutá vo forme zriadenia záložného práva v prospech obžalovaného o čom svedčí i žiadosť poškodených stavebnej sporiteľni zo dňa 18.03.2009, kedy požiadali o vydanie súhlasu stavebnej sporiteľne so zriadením takéhoto záložného práva v prospech obžalovaného. Stavebná sporiteľňa s týmto aj súhlasila, čím malo dôjsť k poskytnutiu zábezpeky práve zriadením záložného práva. Takáto aktivita rozhodne nesvedčí o úmysle obžalovaného obohatiť sa na úkor poškodených. Hoci je nepochybné, že táto žiadosť je podpísaná poškodenou a bola podaná, následne 23.04.2014 poprela, že by sa s obžalovaným o zriadení záložného práva niekedy dohodla ani písomne ani ústne.

Je teda nepochybné, že výpoveď poškodenej v tomto smere sa javí byť značne rozporná. Rozdiely vo svojej výpovedi však poškodená nevedela uviesť. V ďalšom je potrebné poukázať na to, že poškodení nakoniec nesúhlasili a sami navrhli, že zábezpeka sa bude riešiť poskytnutím sumy 200.000,- Sk, ktorú sumu sú ochotní obžalovanému poukázať za účelom zábezpeky. Zo spisu vyplýva, že sami poberatelia, teda poškodení, požiadali poskytovateľa úveru o to, aby bola predmetná čiastka poukázaná v prospech obžalovaného. I napriek tomu, že v spise je tento dôkaz zadokumentovaný, poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 23.04.2014 rozhodne poprela, že by takúto žiadosť podala. Obaja poškodení však na hlavnom pojednávaní potvrdili, že podpisy na predmetnej žiadosti sú ich. Je teda zrejmé, že výpovede oboch poškodených v tomto smere sa javia byť značne rozporné a vo významnej miere spochybňujú ich hodnovernosť.

Významnou skutočnosťou v tomto smere je fakt, že v spise sa nachádzajú i ďalšie listinné dôkazy v podobe potvrdení o zrealizovaných transakciách na základe upomienok, ktoré boli adresované obžalovanému pričom z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný v prospech úverového účtu naozaj platil úverové platby za poškodených. Skutočnosť teda, že obžalovaný následne ako spoludlžník čiastky z úverovej zmluvy platil i podľa názoru krajského súdu vyvracajú, že by sa obžalovaný úmyselne mal obohacovať na úkor poškodených. Z týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že zábezpeka zo strany poškodených bola poskytnutá skutočne za účelom na ktorý bola zriadená.

Zo zadovážených dôkazov i podľa názoru krajského súdu je nepochybné, že obžalovaný tak ako vyplýva z úverovej zmluvy sa stal spoludlžníkom v predmetnej zmluve, kde mu bola poškodenými poskytnutá ako zábezpeka finančná hotovosť pre prípad nesplácania úveru, čo i podľa názoru krajského súdu je úplne štandardné riešenie, ktorým sa takto zúčastnené osoby v úverových vzťahov zabezpečujú pre prípad neplnenia svojich povinností.

Z výsledkov vykonaného dokazovania tiež nebolo preukázané, že by poškodení boli uvedení do omylu. Zo správania sa obžalovaného v danom prípade takéto úvahy nevyplývajú. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodení boli v dostatočnej miere informovaní o všetkých podmienkach a pokiaľ ide o poskytnutú sumu tak ako už bolo vyššie uvedené, o tejto boli vopred informovaní a sami takýto spôsob zábezpeky akceptovali.

V ďalšom krajský súd poukazuje na dôvody I. stupňového rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje. Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.